

KMS Bismarck

Země: Německo

Kategorie: Bitevní loď

Třída: KMS Bismarck

„Kapesní bitevní lodě" byly řešením vnucené soustavy tuhých omezení, zatímco lodě třídy Scharnhorst byly něčím mezi bitevním křižníkem a bitevní lodí. Vzhledem k tomu, že konstrukce 381mm děla už existovala a dále se vyvíjela, zahájila konstrukci kancelář již v roce 1932 práce na skutečné bitevní lodi, schopné nést obvyklou osmidělovou baterii v této ráži. Do té doby čistě teoretický projekt urychlila anglo-německá námořní dohoda z roku 1935. V každém případě byl čas objednat náhradu za loď Hannover a Schleswig-Holstein, spuštěné na vodu v letech

1905-06. Nové sblížení s Británií však umožňovalo, aby tyto náhrady dosáhly washingtonského limitu 35 000 tun standardního výtlaku.

Východiskem pro rozložení pancéřové ochrany byla poslední z dřívějších konstrukcí, třída Bayren, objednaná před více než dvaceti lety. Ani hlavní a spodní pancéřová paluba měly tloušťku

5 a 0,8 cm. Obrys třídy Bismarck silně připomínal čtyřvěžovou verzi třídy Scharnhorst, ale tam, kde souvislá řada okének ukazovala svislý rozsah jejich úzkého pancéřového pásu, dlouhý hladký trup svědčí o tom, že pancéřový pás, byť se sníženou tloušťkou 14,5 cm, sahá až k horní palubě. Od samého počátku bylo jasné, že mohutnou výzbroj a pancéřování nebude možné vměstnat do povoleného výtlaku, přestože nebyla zvolena nejvyšší přípustná ráže děl 406 mm. Pro dosažení potřebného vztlaku byla celková délka více než o třetinu větší než u třídy Bayren. Šířka však vzrostla jen o 20%, takže trup byl štíhlejší a rychlejší. Skutečný výtlak 45 000 se ukázal jako pozoruhodně prozíravý, protože v době spuštění této dvojice na vodu, v roce 1939, se námořní mocnosti dohodly na této hodnotě, nahrazující washingtonský limit. Zdá se, že volbu pohonu provázela v té době řada zmatků. Opětovně se zvažovaly diesely, ty však byly nedostupné. Další volbou byl turboelektrický pohon, dříve oblíbený u Američanů. Němci sice úspěšně postavili několik obchodních lodí s tímto druhem pohonu, bylo by však riskantní bez dalšího přenášet získané zkušenosti do měřítek nutných pro spolehlivý pohon bitevní lodi. Takže nekonec lodě třídy Bismarck obdržely pohon parními turbínami. Stejně jako třída Bayren měly nové lodě tři hřídele, ale zatímco starší konstrukce měla trup v zadní části dost plný, měl jej Bismarck mnohem štíhlejší, což znamenalo delší nechráněný úsek krajních hřídelí. Závažnost tohoto nedostatku se naplno projevila po jeho zásahu torpédem v levé zadní části. (Shodou okolností měl jeho tehdejší protivník, HMS Prince of Wales, dopadnout podobně.)

V duchu německé korzárské tradice mohly lodě nést až šest letounů v hangárech u paty hlavního stěžně a po obou stranách komínu. Katapult byl umístěn napříč v mezeře za komínem. Přestože obě lodě si byly vzhledově velmi podobné, Tirpitz bylo možno rozpoznat podle dalších dvou dálkoměrů Walckeltopf, umístěných ve střední čáře mezi hlavním stěžněm a věží „X" (či „C").

Bismarck atlantický korzár

Bismarck, poslední korzár, získal nesmrtelnou slávu během sotva týden trvající bojové kariéry, během níž si nepřipsal na konto jedinou obchodní loď.

V doprovodu těžkého křižníku Prinz Eugen vyplula právě dokončená loď z Baltu 18. května 1941. Jejím úkolem bylo střetnutí s britskou bitevní lodí, doprovázející každý připlouvající konvoj, zatímco křižník měl proniknout mezi obchodní lodě. Pod velením admirála Lütjense, bývalého velitele Scharnhorstu, se dvojice krátce zastavila v Norsku, kde vyčkávala na vhodné podmínky k vyplutí. Zde je 21. května zjistil britský letecký průzkum.

Admirál Tovey, velitel Domácího loďstva, si byl dobře vědom zvýšené průzkumné činnosti Němců a posílil hlídkující křižníky na severu. Večer 23. května zahlédl Suffolk Němce vplouvající do Dánského průlivu (mezi Islandem a Grónskem) ze severu. Spolu s Norfolkem je začal sledovat a podával hlášení o jejich pohybu. Jejich dokonalá práce umožnila britské eskadře těžkých lodí přehradit Lütjensovi cestu u jižního východu z průlivu časně ráno 24. května.

Bitevní křižník Hood, nesoucí vlajku viceadmirála Hollanda, doprovázela nová bitevní loď Prince of Wales. Holland se oddělil od doprovodných torpédoborců a zahlédl Němce v 5.35 hodin. Protože Hood byl zranitelný strmě dopadajícími granáty při střelbě z velké dálky, usiloval britský admirál o rychlé zkrácení vzdálenosti, takže ostrý úhel přiblížení omezoval výstřel zadních věží. Bismarck se rychle zastrílel a po několika zásazích Hood vyletěl v 6.00 do povětří. Prince of Wales, který měl už předtím problémy s novým vybavením a nyní na něm vypukl požár, přerušil akci a připojil se ke křižníkům pronásledujícím Lütjense.

Bismarck pak kvůli utrpeným škodám ohlásil svůj záměr vrátit se do některého z francouzských přístavů.

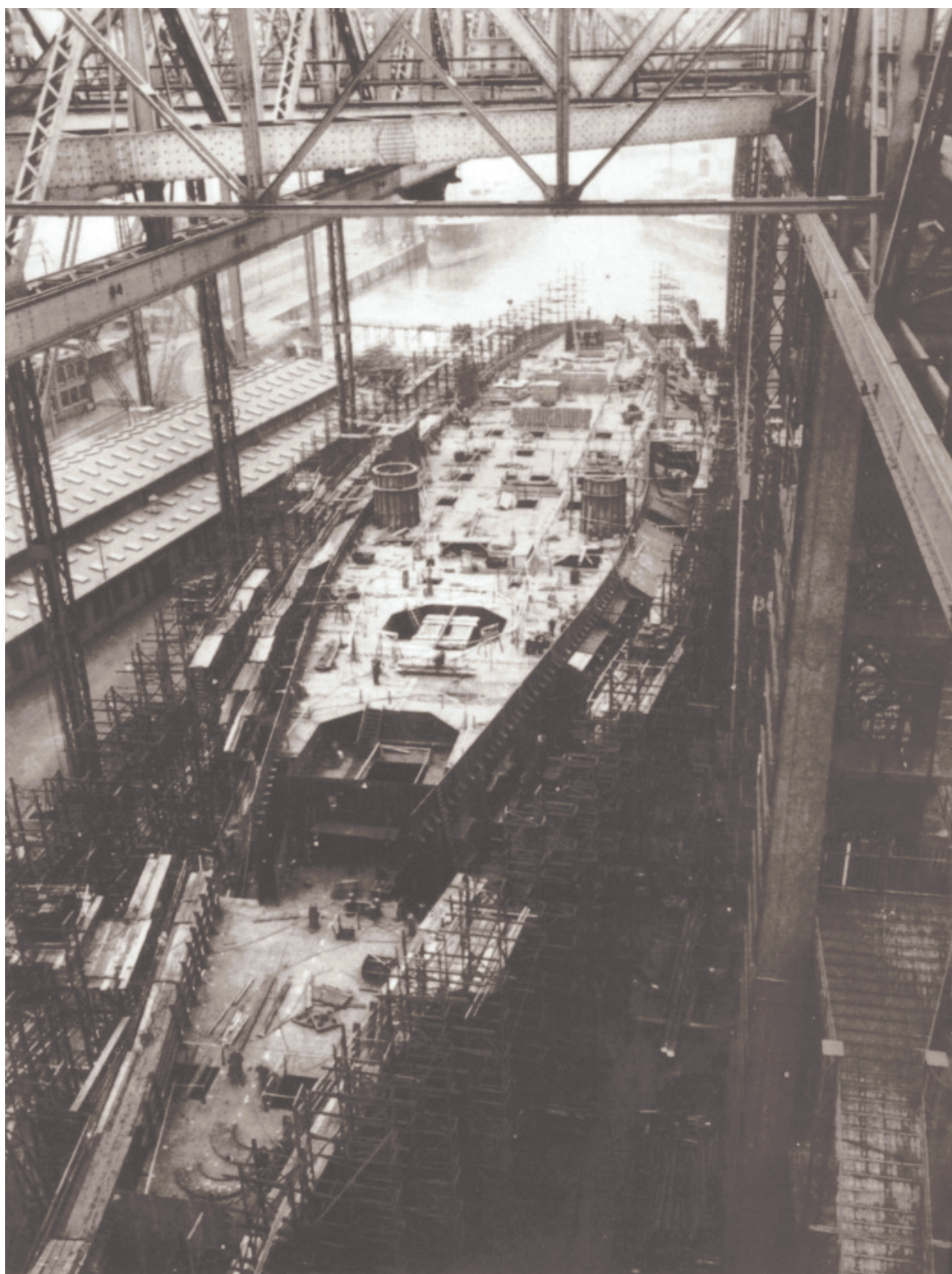
Z jihovýchodu se blížil admirál Tovey s hlavními silami Domácího loďstva a zhruba ze stejného směru plul i svaz H z Gibraltaru a bitevní loď Rodney, odvolaná z doprovodu konvojů.

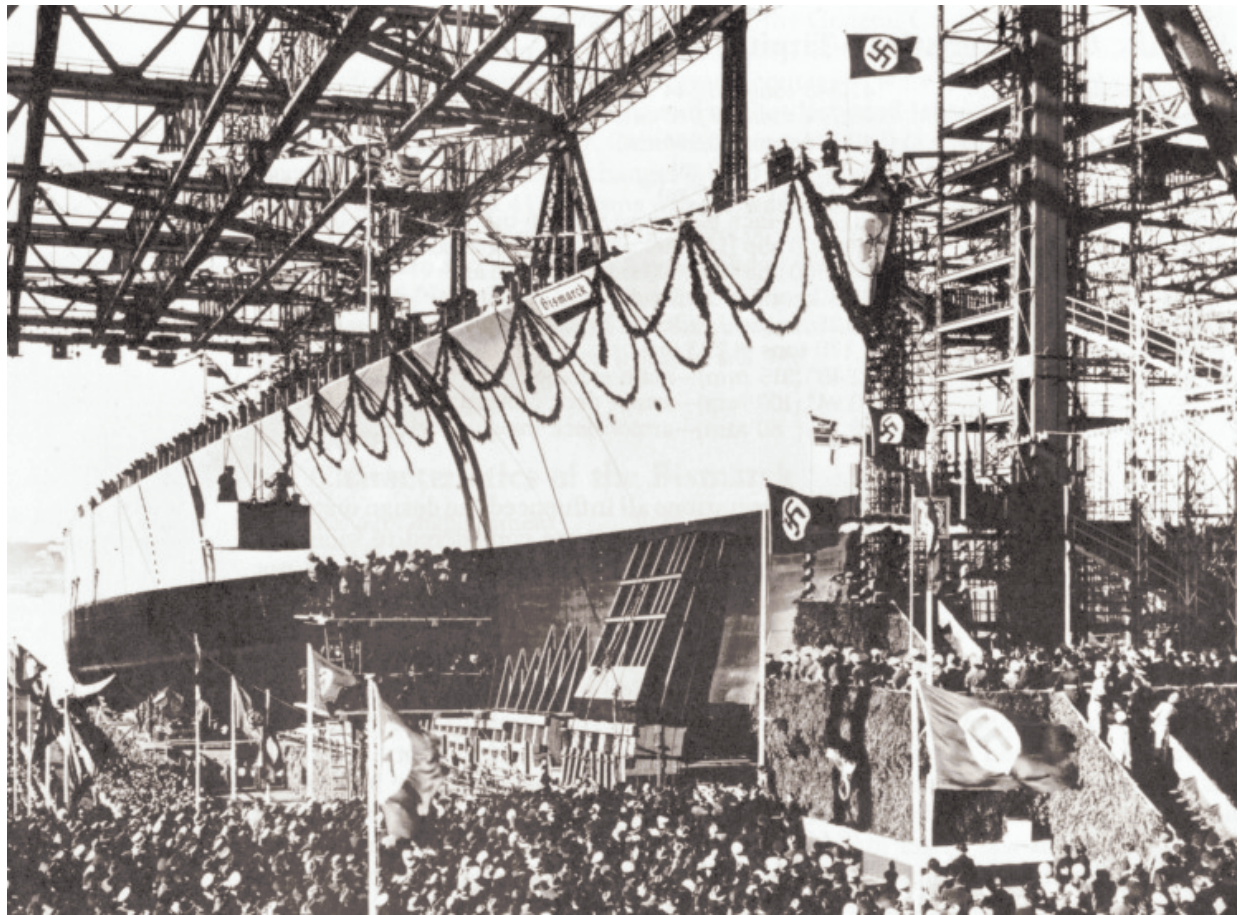
Za velmi špatného počasí zaútočilo na Bismarck časně ráno 25. května devět swordfishů z Toveyho letadlové lodě Victorious. Jediný zásah torpédem do středu lodi nestačil k jejímu zpomalení. Lütjens již předtím oddělil Prinz Eugen a sám nyní změnil kurs z jižního na jihovýchodní. Napoprvé s ním pronásledovatelé ztratili kontakt a po více než třicet napjatých třicet hodin Britové propátrávali každou pravděpodobnou oblast.

V 10.30 hodin 26. května konečně zahlédl německou loď jeden z hlídkových létacích člunů Catalina, necelých 700 mil od Brestu. Tovey už neměl naději ji dostihnout, pokud nebude nucena zpomalit. Naštěstí byl svaz H na výhodném místě. Jeho křižník Sheffield znovu navázal vizuální dotyk a swordfishes z jeho letadlové lodi Ark Royal na druhý pokus zasáhly Bismarck dvěma torpédy. Uprchlík s vyřazeným kormidlem po celou noc stopovaly torpédoborce. S rozbřeskem dne 27. května se admirál Tovey přiblížil s bitevními loděmi King George V a Rodney. Pomalu zkrátil vzdálenost a z bezpečných 16 000 yardů rozstřílel německou loď na hořící vrak. Podle anglické verze v 10.15 Tovey zastavil palbu a křižník Dorsetshire uzavřel celou akci třemi torpédy. A podle německé verze se přibližně ve stejný čas posádka Bismarcka rozhodla odpálit výbušniny ve strojně.

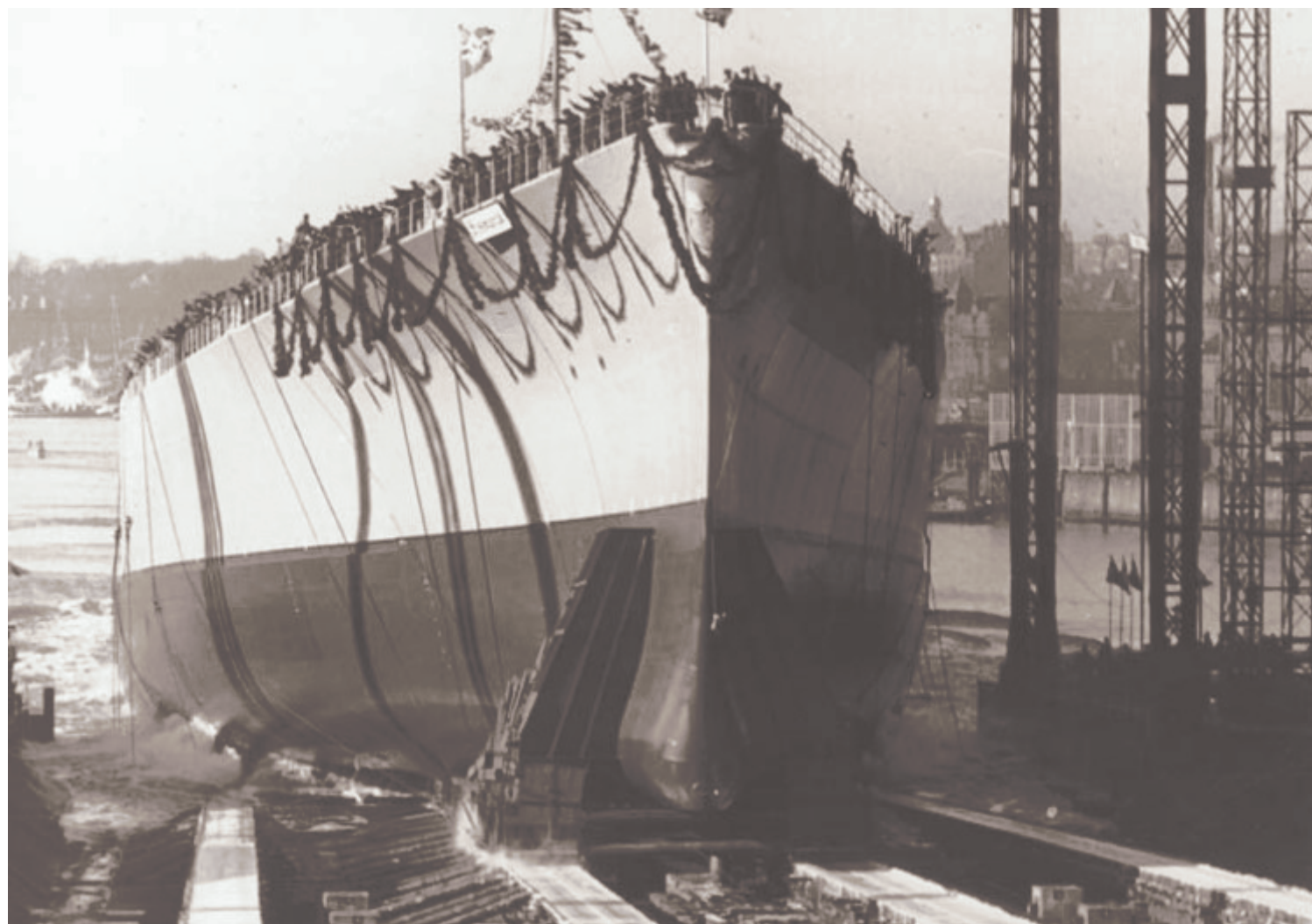
Bismarck- foto a techn. údaje

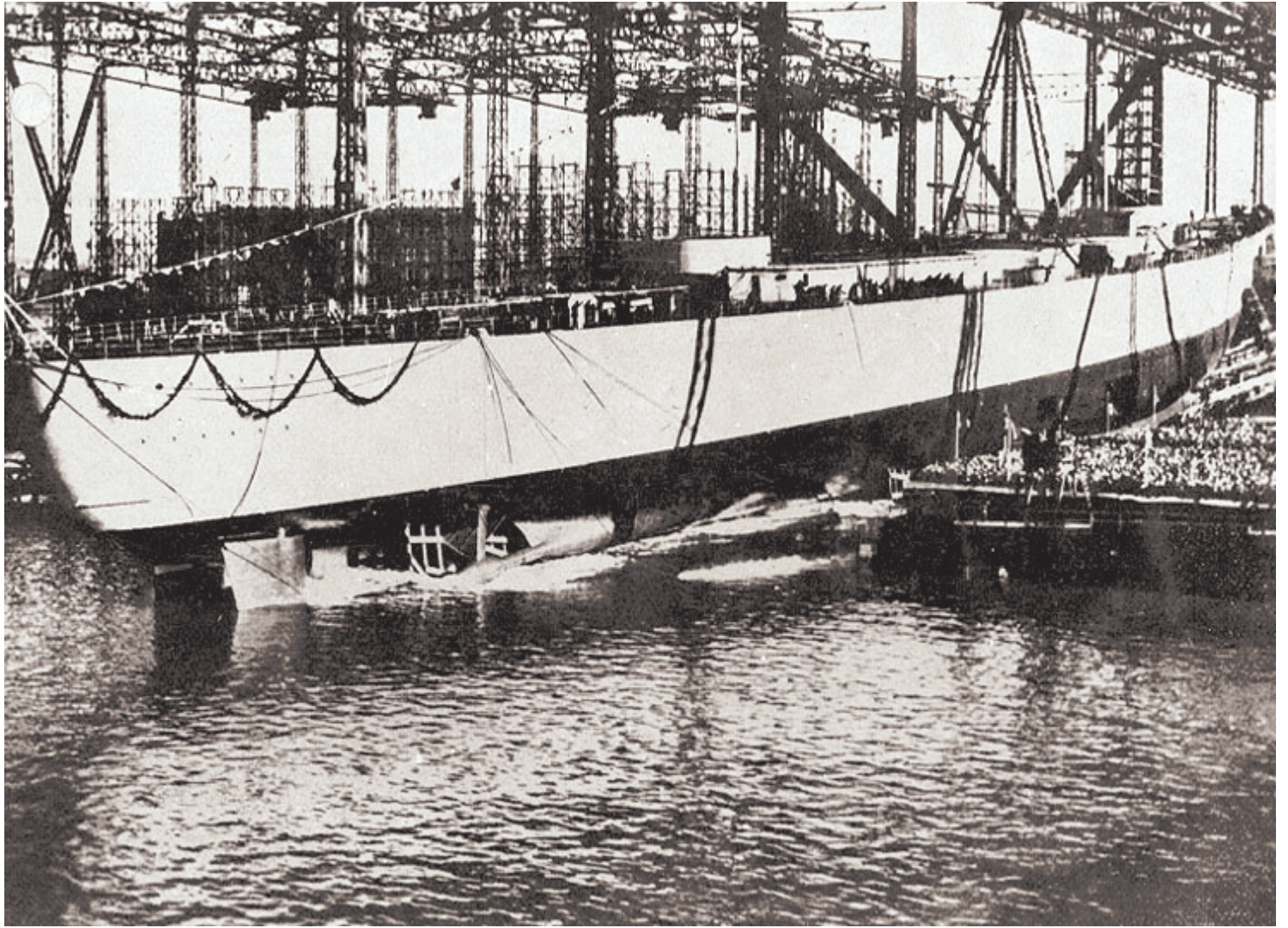
Fotografie

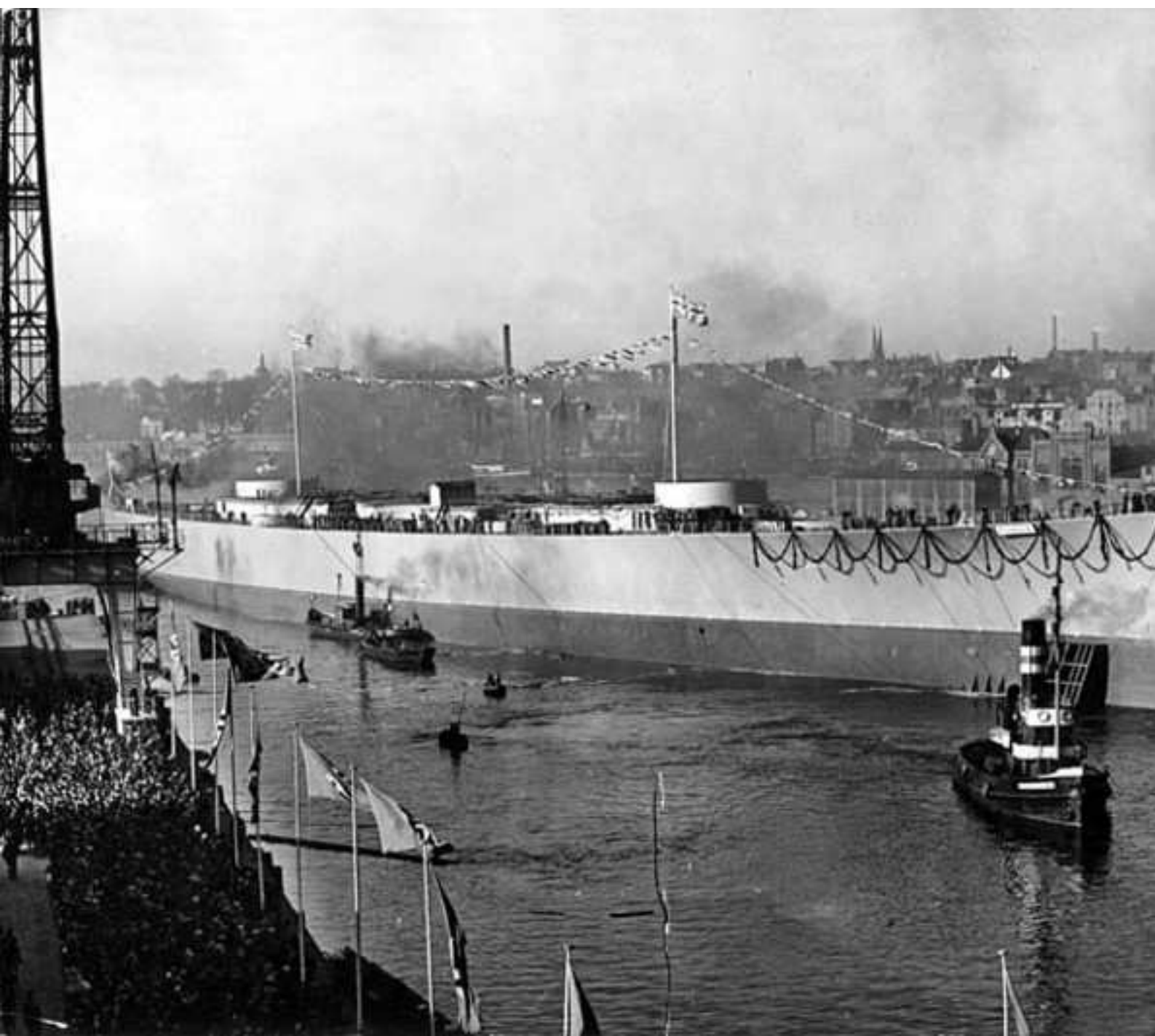

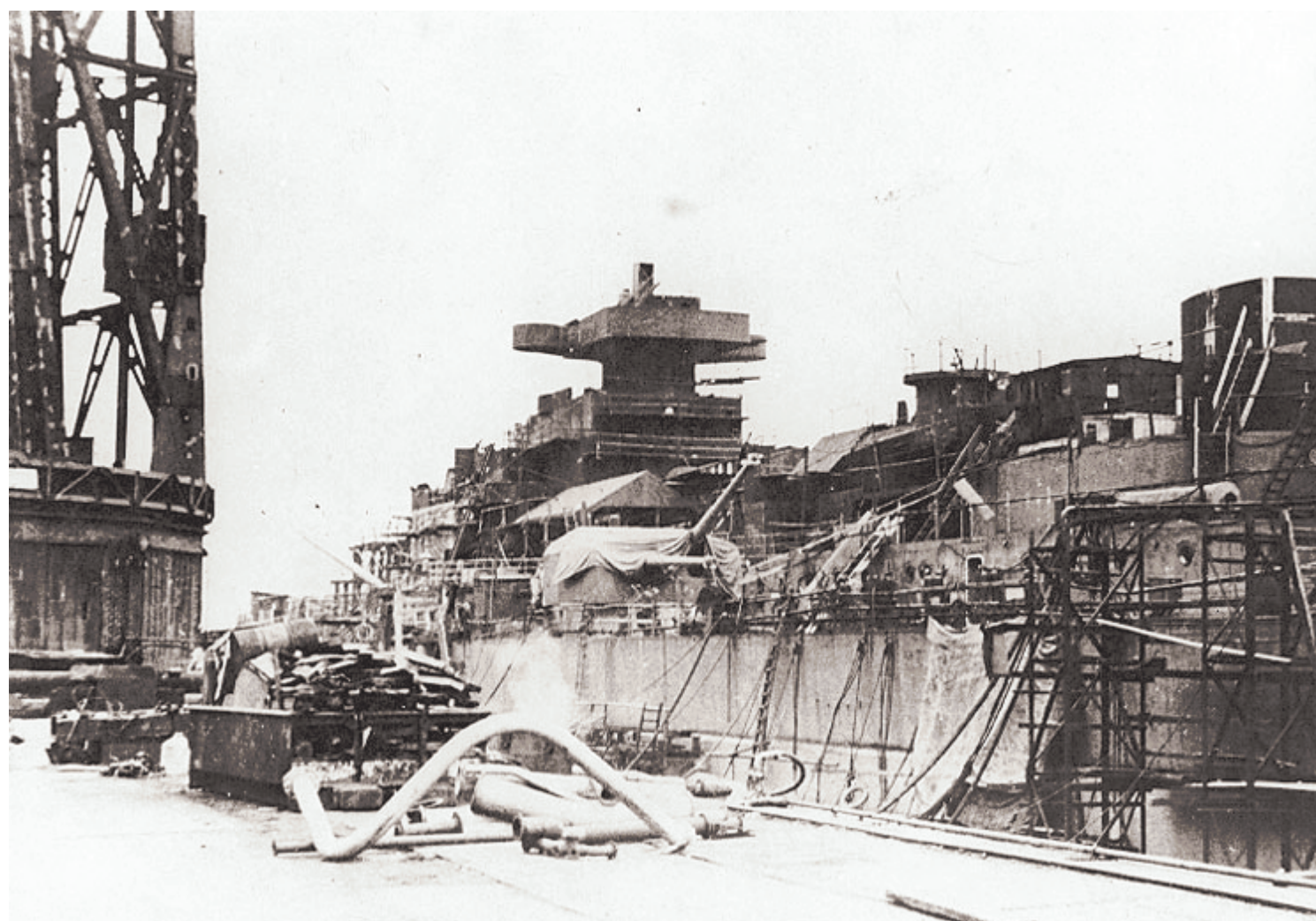
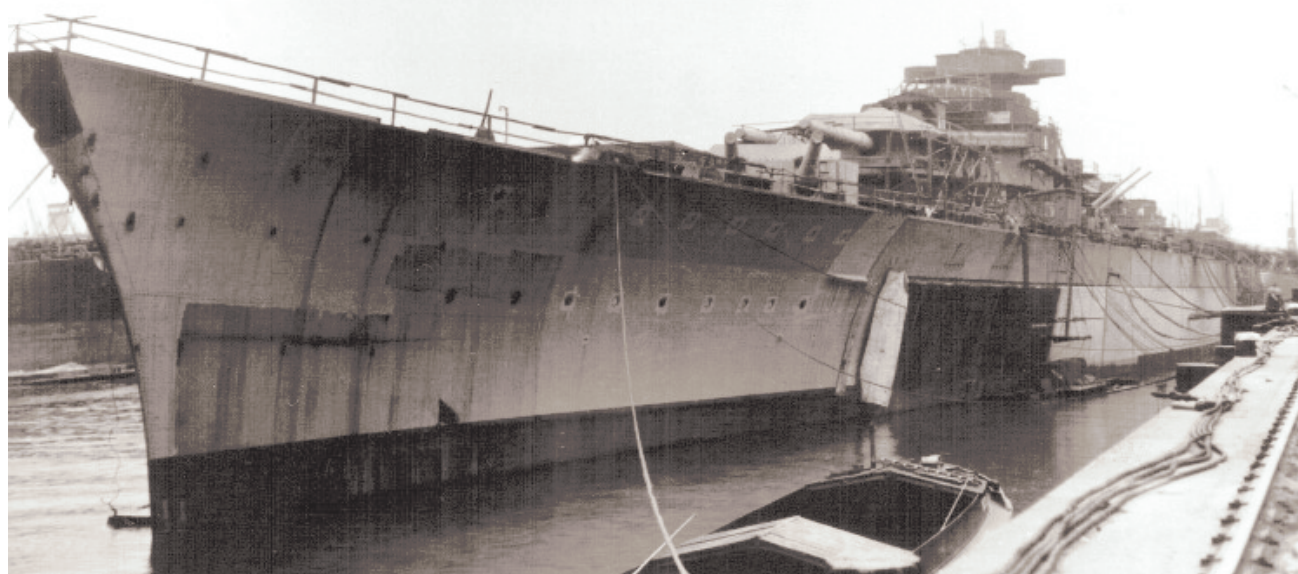

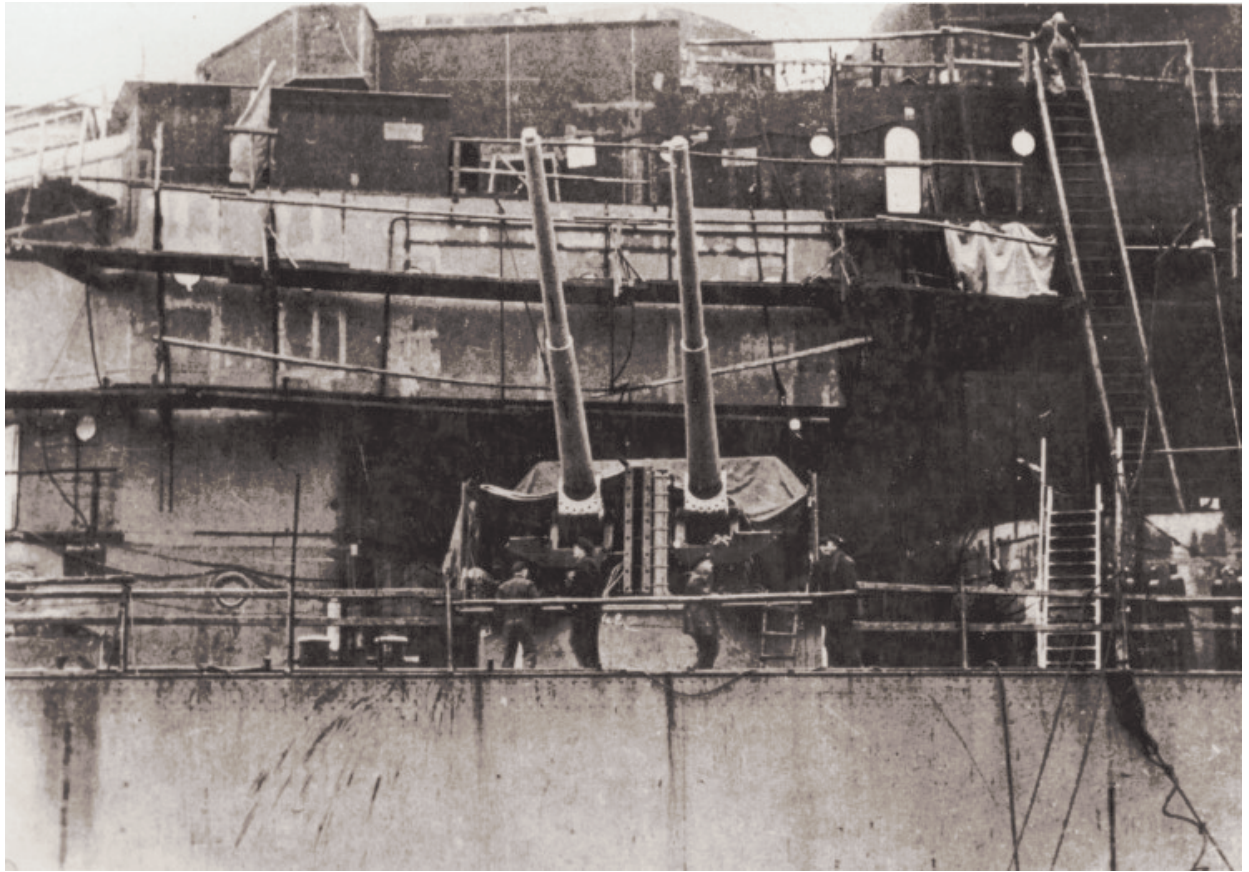

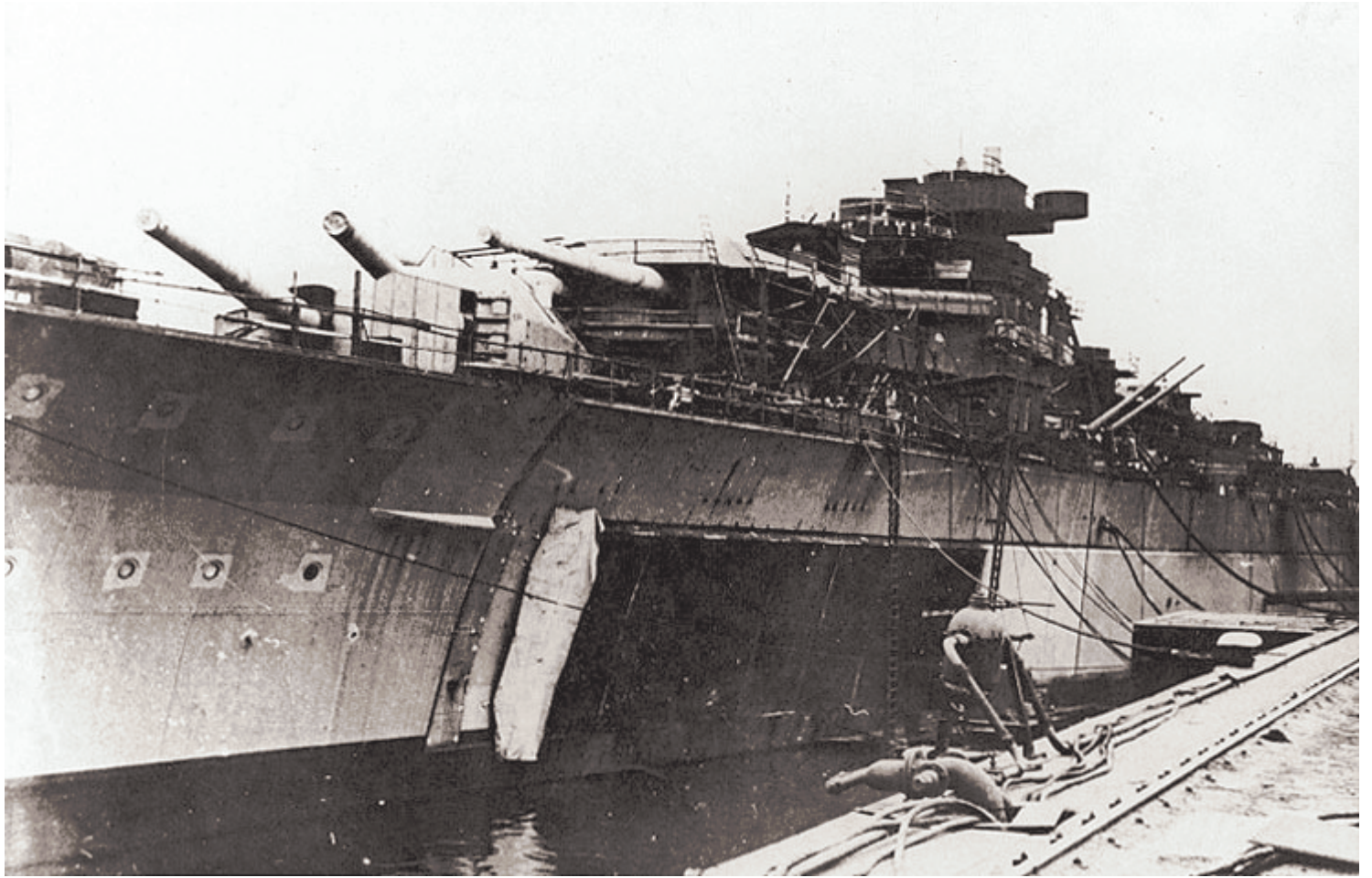

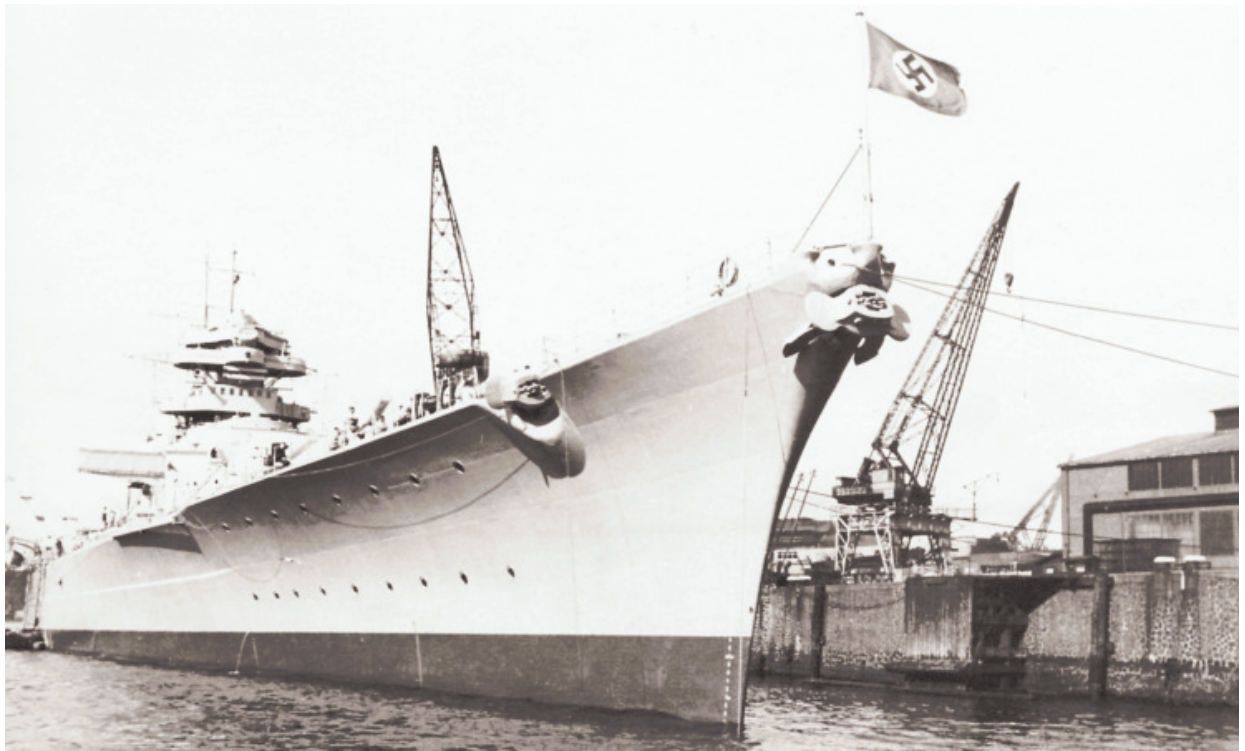
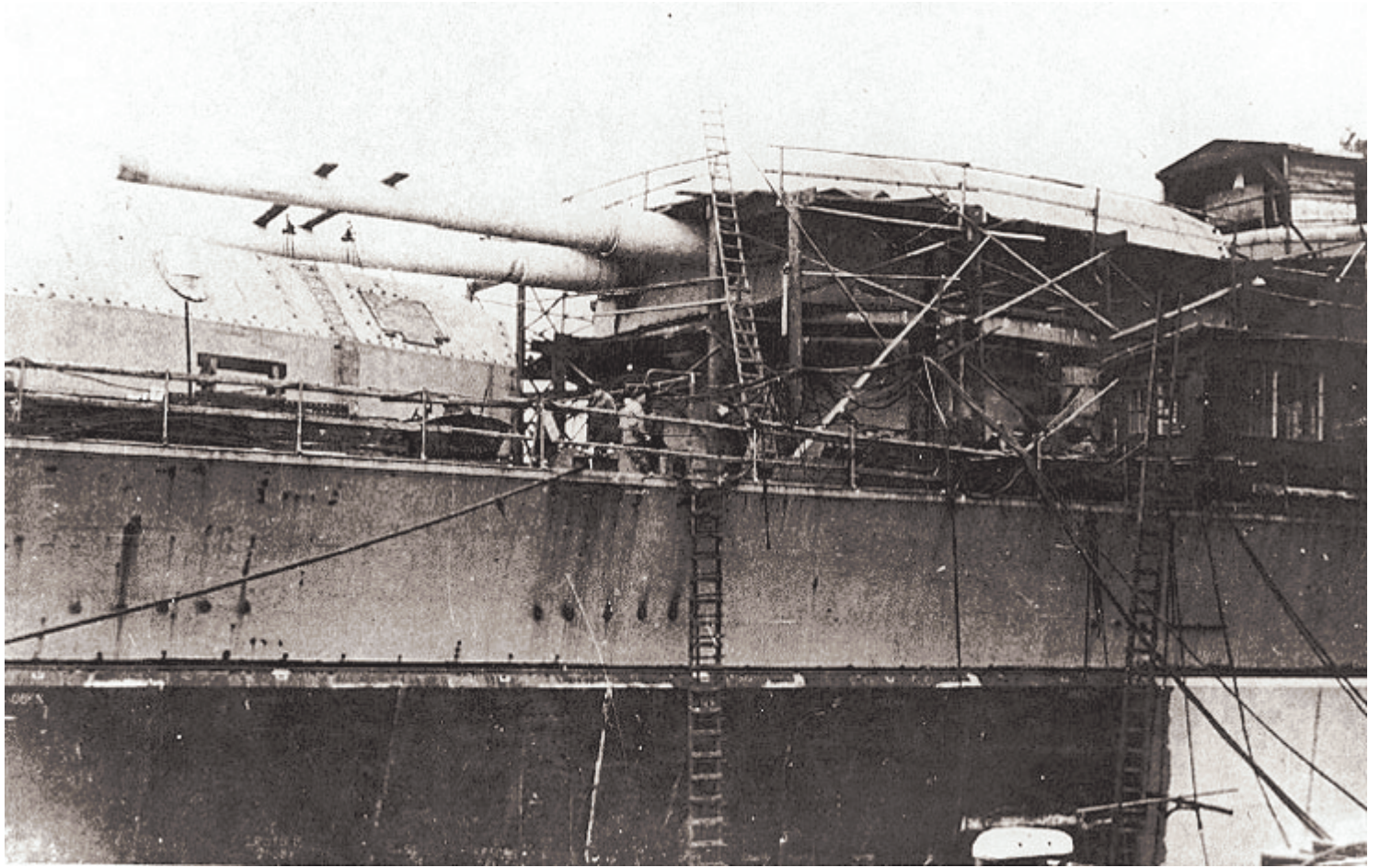

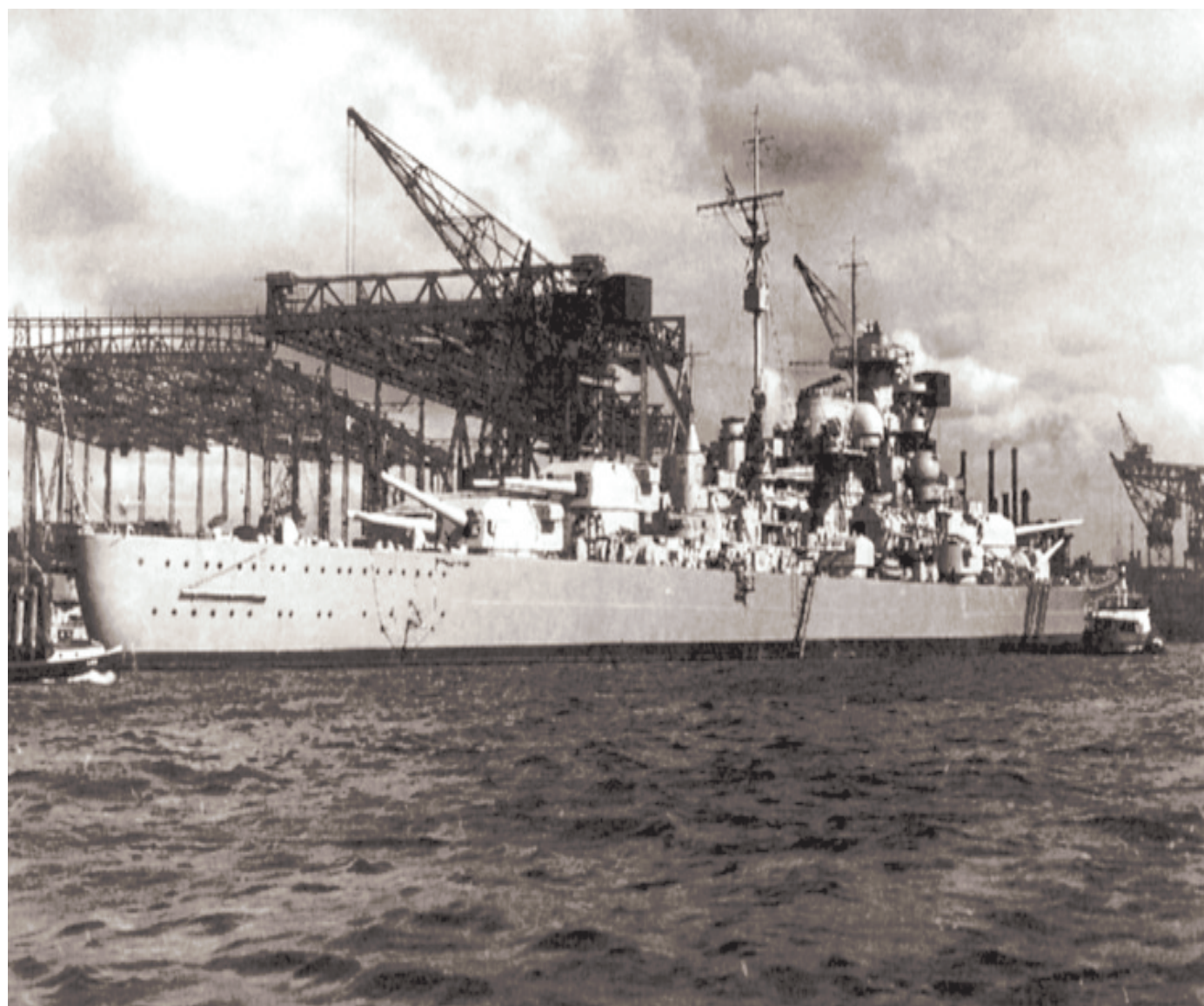

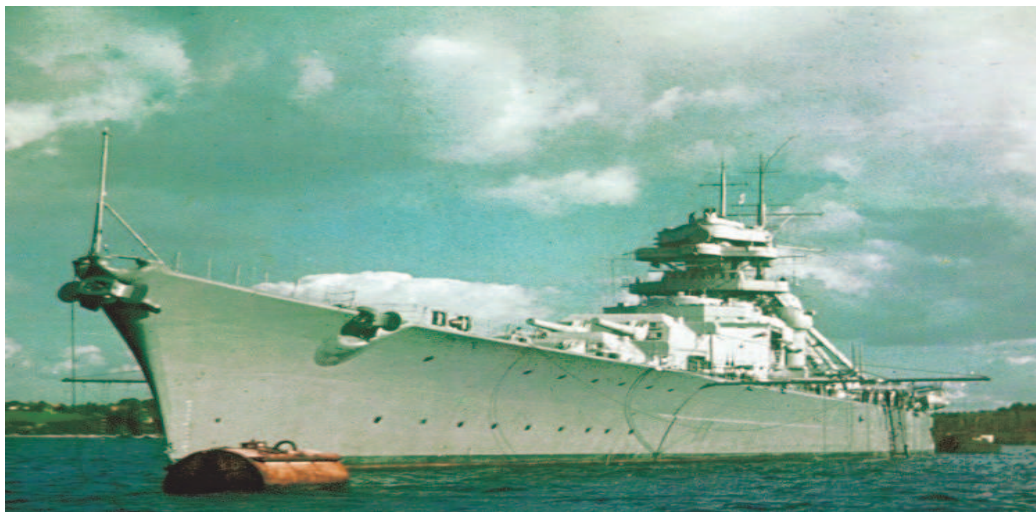

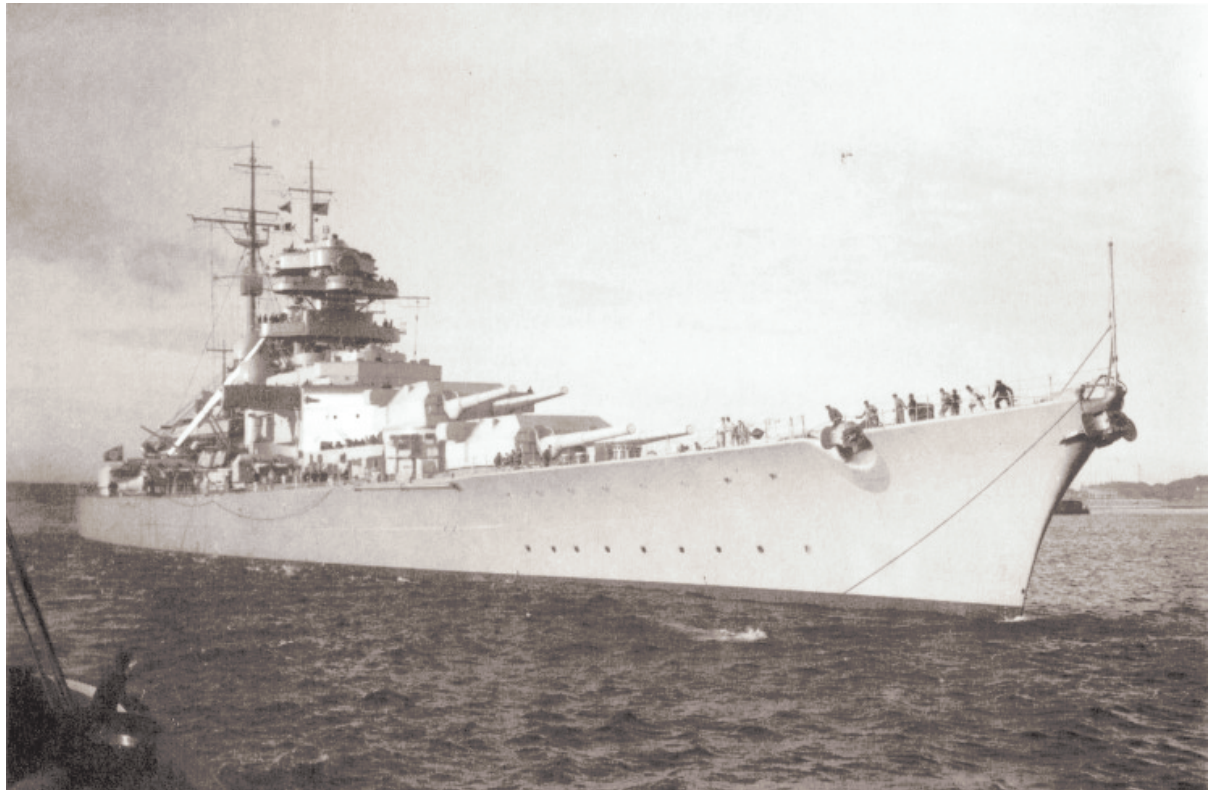

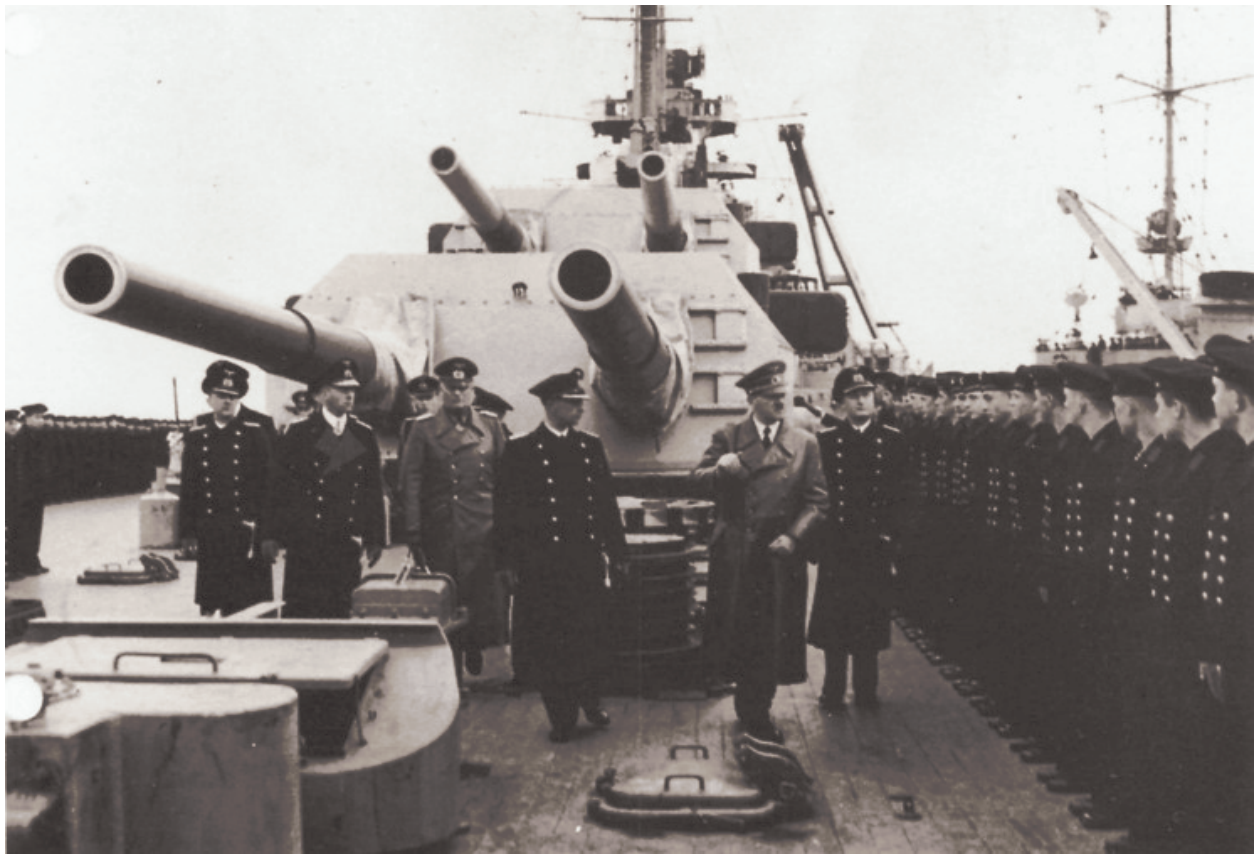

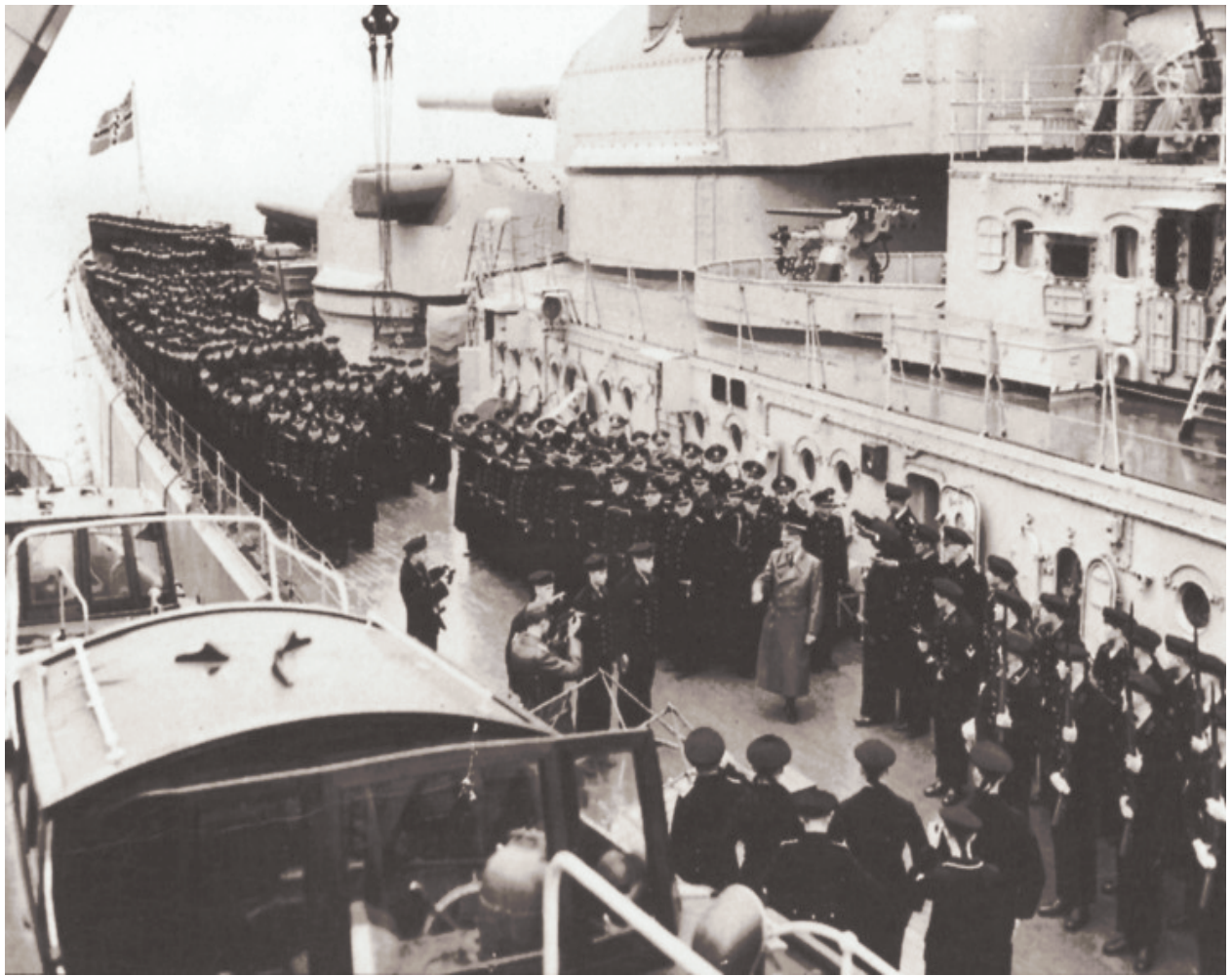

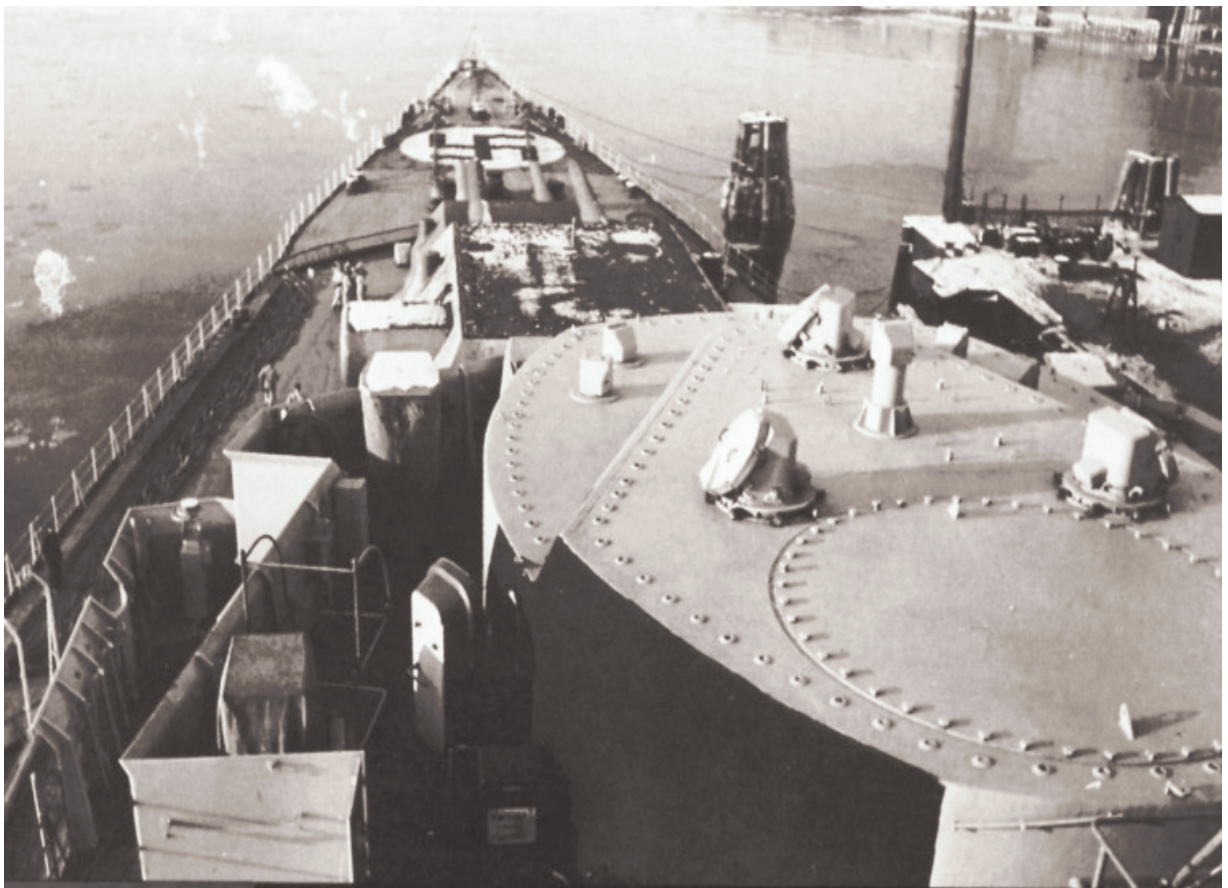

WARSHIP PICTORIAL 19

KRIEGSMARINE BISMARCK

Výtlak:	45 200t standard 50 950t plný
Délka:	251 m
Šířka:	36 m
Ponor:	9,5 m standard 10,2 m plný
Pohon:	12 Wagnerových kotlů na přehřátou páru 3 turbíny Blohm & Voss s převodem 3 třílísté lodní šrouby, 4,7 m v průměru 138 000 k
Rychlost:	30,1 uzlů (54 km/h) při zkouškách
Dosah:	9 280 námořních mil (17 200 km) při 16 uzlech (30 km/h)
Osádka:	2 100 námořníků
Pancíř	Pás na bocích: 32 cm Přepážky: 22 cm Paluby: 8 cm dělové věže: 36 cm Barbety: 34 cm
Výzbroj:	8 x 381 mm 12 x 150 mm 16 x 105 mm 16 x 37 mm 8x533mm torpédomety
Letadla	4-6 Arado Ar 196 s jedním oboustranným katapultem